

αξύπνητος

αξύπνητος, ο, ουσ. [αρσ. του επιθ. αξύπνητος <α- στερητ. + ξυπνώ + κατάλ. -τος], ο θάνατος, ιδίως εύχρ. στη φρ. *κοιμάται τον αξύπνητο*, λέγεται για άτομο που έχει πεθάνει: «κοιμήθηκε τον αξύπνητο ο άνθρωπος κι ησύχασε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας